

наркотичних засобів і психотропних речовин втягуються все нові і нові споживачі, у яких формується наркозалежність. Це сприяє створенню стійкого попиту на наркотичні засоби і психотропні речовини, веде до розширення ринку їх незаконного збуту.

Отже, на розповсюдження інформації про наркотичні засоби, а також їх незаконний обіг з використанням мережі Інтернет позначається відсутність грамотної, систематичної роботи щодо припинення та профілактики таких злочинів.

Виявлення і розкриття таких злочинів вимагає спеціальних знань як у сфері правового регулювання обігу наркотичних засобів, кримінологічної характеристики та профілактики наркозлочинності, так і в галузі комп'ютерних і інтернет-технологій.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДИТЯЧОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В ПЕРІОД З 1980-ГО ПО 1990-Й РІК ТА В СУЧАСНИЙ ЧАС

Курсант 4-го курсу **Пробойв Л. Б.**

Науковий керівник: викладач кафедри спеціальної техніки та оперативно-розшукового документування, кандидат юридичних наук **Марков М. М.**

Рівень життя населення будь-якої держави можна оцінити, якщо звернути увагу на умови, в яких перебувають діти. Соціальна турбота про підростаюче покоління є показником не лише економічного добробуту держави, але й рівня морального здоров'я суспільства. Дитина, як ще психологічно несформована особистість, легко потрапляє під вплив та відтворює модель поведінки, яку пропонує оточення.

Боротьба зі злочинністю неповнолітніх є однією з найважливіших проблем українського суспільства. На думку багатьох вчених, зростання підліткової злочинності пов'язано, перш за все, з соціально-економічною кризою, що

супроводжується деформацією фундаментальних морально-етичних цінностей.

Жертвами малолітніх злочинців зазвичай стають тварини, люди похилого віку, однолітки або молодші за віком особи. Не поодинокими є випадки, коли процес знущання над такими "жертвами" неповнолітні знімають на мобільний телефон, щоб згодом розмістити у соціальній мережі Інтернет.

Вважається, що молодому поколінню закономірно притаманна підвищена активність до вчинення злочинів. Яка обумовлюється низкою наступних факторів: сімейним вихованням, матеріальними нестатками, відсутністю моральних бар'єрів.

Дитяча злочинність зростає з кожним роком. Склалася загрозлива статистика злочинності неповнолітніх, котра у декілька разів перевищує темпизростання злочинності дорослих. Кримінальноактивні підлітки стають резервом для дорослої та рецидивної злочинності.

Детальний аналіз тенденцій злочинності неповнолітніх свідчить про зниження віку вчинення злочинів, зростання питомої ваги злочинців 14-15 років. Неповнолітні легко засвоюють нові види злочинності: викрадення людей, вимагання, комп'ютерні злочини тощо. Збільшується кількість резонансних злочинів, що відрізняються особливим цинізмом і жорстокістю.

Радянська система боротьби із злочинами та правопорушеннями неповнолітніх, що ґрунтувалась на основних закономірностях розвитку соціалістичного суспільства, спрямовувала діяльність державних, громадських організацій та громадян на усунення обставин, що заважають функціонуванню загальної системи виховання, усунення причин та умов, що формують мотивацію до протиправної активності, детермінують злочинну поведінку, включення неповнолітніх, які вчинили правопорушення або злочин, у позитивну соціальну діяльність.

Вихованням і навчанням дітей займались у межах єдиної виховно-навчальної системи дошкільні дитячі установи, школи, виробничо-технічні училища, технікуми, позашкільні заклади. Відповідальність за стан і розвиток системи народної освіти, за якість навчання і виховання дітей і підлітків несло Міністерство освіти СРСР.

На сьогоднішній день органи внутрішніх справ тісно взаємодіють з багатьма суб'єктами, які мають відношення до підлітків: навчальними закладами, адміністраціями підприємств, військкоматами, засобами масової інформації, а також органами суду, прокуратури, виховно-трудовами колоніями.

ПОНЯТТЯ, СУТЬ І ЗНАЧЕННЯ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Курсант 411 навчальної групи **Прокопчук І.В.**

Науковий керівник: доцент кафедри економічної безпеки, кандидат юридичних наук **Томма Р.П.**

Банківська діяльність – набір посередницьких операцій на грошовому ринку, виконання яких дозволено законом тільки під особливим наглядом держави спеціальним інститутам, які називаються банками. Іншим фінансовим посередникам займатися цією діяльністю заборонено. Банк в правовому відношенні – це будь-який фінансовий посередник, що виконує одну або декілька операцій, віднесених законом до банківської діяльності.

В Законі "Про банки і банківську діяльність" (березень 1991р.) банком названо будь-яку установу, що виконує функції кредитування, касового і розрахункового обслуговування народного господарства та здійснює інші банківські операції, передбачені цим законом.

До банківської діяльності відноситься комплекс з трьох посередницьких операцій:

- приймати грошові вклади від клієнтів;
- надавати клієнтам позички і створювати нові платіжні засоби;
- здійснювати розрахунки між клієнтами.

Комплекс з трьох базових операцій створює первинну сферу банківської діяльності, а фінансовий посередник, що виконує цей комплекс, є банківським інститутом, банком в економічному розумінні.